

Om de vest - afrikanske perler.

Af Claus Holm

Den er gal igen, vi skal have bladet på gaden og vi mangler artikler sagde vores redaktør Kim til mig i går, jeg kiggede fortvivlet på Kaj, Kims far og kom i tanke om at han lige havde fået unger på nogle vildt fangede Kribensis, ja det er da ved at være et stykke tid siden der er nogen der har skrevet noget om fisk i denne slægt, så det kunne da være at jeg i mit bibliotek kunne finde noget litteratur om disse pragtfulde afrikanske flodcikliders som jeg gennem årene tit har fabuleret om når jeg var sammen med nogen af i andre når jeg har snakket om det ønske akvarium som jeg endnu aldrig har fået etableret med fisk fra de vest afrikanske floder, så her var lejligheden til at studere disse perler og prøve at nedfælde nogle ord om dem, der findes nemlig en lang række af meget farvestrålende fisk i disses slægter som desværre ikke ses særlig tit i vores dyrehandler og når de så endelig er der er der ikke særlig mange akvarister der køber dem, et problem som jeg tilskriver uvidenhed og fordomme mod cikliders i bred almindelighed hos vores selskabs akvarister og mange andre, idet netop disse fisk faktisk sagtens kan indgå i et prydkvarium da deres aggressivitet som hovedregel begrænser sig til et mindre territorium omkring pladsen hvor de har valgt at etablere deres reder, og dette område forsvare de med en nidkærhed som jo i sig selv bliver både spændende og interessant at sidde og iagttage, samtidig bliver man som hos de syd amerikanske dværg cikliders belønnet med en spændende adfærd og en farve pragt som man ellers kun ser til den royale nytårskur hvor rigets notabiliteter klæder sig som antarktiske fugle og deres fruer som asiatiske påfugle og hvorfor snyde sig selv for at have denne pragt i sine akvarier når den er til at få for en overkommelig pris for som i regelen er disse fisk sjældent blandt de dyreste idet denne type fisk er meget flittig til at reproducere sig selv og det jo betyder at priserne jo ikke er blandt dem som vækker størst debat på hjemmefronten, hvis man er heldig at kunne købe nogle Flere. Det er noget andet hvis de er vildt fanget men også her ligger prisen kun omkring en skæv hundredkrone seddel, så de fleste vil jo kunne være med.

Akvariet til disse guds skabninger er egentligt heller ikke svært at etablere, det er klart at fiskene selvfølgelig kommer mere til deres ret desto større akvariet er, men man kan sagtens holde disse i akvarier fra 100 l og op efter. Dekorationen kan fint være en Alfix baggrund med nogle udskårne trærødder og sten, et par mindre ægte trærødder liggende på bunden, nogle sten der danner en mindre hule eller en overskåret kokosnød, husk at stenene ikke skal ligge som en af vores oldtids stendysser men altid ligge fladt på bunden så kan en enkelt godt ligge lidt på sned og dermed danne en hule, husk altid et ulige antal sten eller rødder det ser nemlig mest naturligt ud for øjet der ser. Planterne bør vel egentligt være Anubias typer, Crinum typer eller andre afrikanske planter men det er jo smag og behag. Bundlaget bør, som i jo godt kender min filosofi, ikke være for tykt, da fiskene graver en del og det opgravet materiale jo altid ender på frontruden for her er der af en eller anden grund altid plads synes vores pensionærer. og det jo er den som vi jo vil kigge ind af når vi vil iagttage vores logerende og derfor bliver dette jo en hindring som er ganske unødvendigt og skæmmende når vores tante kommer på besøg. Lyssætningen over akvariet er egentligt meget nemt idet Dennerle faktisk har udviklet et neon rør til netop de afrikanske floder, ”Tropical-de Luxe” ”Kongo-White” desværre er dissen rør endnu ikke i handel i Aalborg men mon ikke det kommer, de er en smule dyrere end normale neon rør men man får til gengæld et fantastisk lys og 15000 brændetimer!, så udgifterne står fuldt ud mål med værdien, jeg spørger tit vores lokale dyrehandler om ikke de snart tager disse hjem og efterhånden kigger de bare træt på mig, men gentagelse i ved...! Så de skal nok komme. Vandet som disse fisk lever i ligner meget vores med en pH værdi på 7,7 – 7,9 og en vandtemperatur på 24 grader, vandløbene er meget klare og rene.

I 1901 beskrev Boulenger den første af disse arter under navnet *Pelvicachromis taeniatus* –formen Lobe og den er senere blevet den art som er blevet navne bærende for arten. I 1911 var Boulenger nået til beskrivelsen af *Pelmatochromis* slægten, og den første han beskrev var *Pelmatochromis kribensis* som han opkaldte efter stedet hvor den blev fanget, nemlig byen Kribi og Kribi-floden i Nigeria, han begik dog en eklatant brøler idet floden allerede dengang igennem mange år havde båret navnet Kienke – floden, en stor flod der med et stører delta og mange forgreninger hvor en enkelt løber gennem Kribi for så endelig at ende i Atlanterhavet, men nu havde den fået navnet og det har så hængt ved i blandt akvarister siden de første fisk af denne art blev indført til Europa. I 1960 blev så nummer to art nemlig *pelvicachromis taeniatus* –formen beskrevet af Herman Meinken under navnet *pelvicachromis klugei*. Der var altså tre farve varianter af samme art med forskellige udseender og det var først senere da Dr. Thys fra Tervuren arbejdede med disse at han fik dem slået sammen i en og samme art, desforuden blev han klar over at der i det vestlige Cameroun findes yderligere to farvevarianter, som det dog skulle vise sig ved nærmere undersøgelser adskiller sig fra de i forvejen kendte typer. Ifølge Victor Schwoiser ser det ud til at begge former forekommer endemisk adskilt i området mellem Kumba og Victoria. Siden den første art blev beskrevet og kom til Europa var der i mange år kun kommet en enkelt variant mere til Europa og da den også kun havde en enkelt sort plet i den øvre del af halefinnen blev den af akvarister fejlagtigt kaldet *Pelmatochromis kribensis* og det har mellem mange akvarister været almindeligt selv op til i dag, fisken stammer fra Nigeria og ikke fra Kribi i syd Cameroun og heder altså *Pelvicachromis pulcher* og det er en sådan vi faktisk har gående i foreningen og Kaj har fået til at yngle. Jeg indrømmer gerne at jeg også selv falder i fælden med det forkerte navn gang på gang men det er altså ikke en gangbar undskyldning.

Den ene af de to varianter der lever i området mellem Kumba og Victoria betegnes som Muyuka varianten og lever i et flodleje som forsvinder under jorden for så nogle kilometer længere nede af løbet at rinde ud i Mungo floden, lokaliteten findes mellem de to landsbyer Muyuka og Malende. Hannerne af denne variant er i besiddelse af nogle meget smukke grønne farvetegninger ved gællelåget og nogle svagt markerede mørke pletter på det øverste af halefinnen, han bliver også noget stører end hanner normalt gør inden for arten det samme gør sig gældende for hunnen og de kan kun sammenlignes med hunnerne hos Nigeria varianten. Den anden af de to varianter lever også mellem Kumba og Victoria og findes mellem to landsbyer med navnene Moliwe og Mile i en lille bæk og kaldes Moliwe varianten, den minder en del om Nigeria varianten. Den bliver dog ikke så stor og den mangler de karakteristiske pletter på gællelåget og den bagerste del af rygfinnen, også de mørke markeringer på kanten af halefinnen mangler og adskiller den fra Nigeria varianten.

Der findes altså en lang række forskellige varianter af disse cikliden og jeg ved at Credo somme tider får fisk hjem fra området også af denne art, så hvis man har interesse i disse fisk er der store muligheder for at komme til at arbejde med et område i vores hobby der fremover og til stadighed vil give nye og spændende varianter som ikke stiller de store krav til hvordan de bliver holdt i vores akvarier. Mange af varianterne har måske allerede været i handlen og du har måske allerede været den lykkelige men uvidne ejer af en af dem uden at du har været klar over at det ikke var den du troede det var, men at det var en *Kribensis*!, ak ja akvariestik er tit noget sjovt noget og det byder til stadighed på nye overraskelser og udfordringer, og vi bliver hele tiden en bid klogere, tror jeg!.